

- cotidianaे vitae consuetudinem,
 quae quo(u)sque ingenium ut sit declarat maxume.
 texentem telam studiose ipsam offendimus, 285
 45 mediocriter vestitam veste lugubri
 (ei(u)s anui' causa opinor quaē erat mortua)
 sine auro; tum ornatam ita uti quae ornantur sibi,
 nulla mala re esse expolitam muliebri;
 capillu' pexu' prolixus circum caput 290
 50 reiectu' neglegenter; pax. *CLIN.* Syre mi, obsecro,
 ne me in laetitiam frustra conicias. *SY.* anus
 subtemen nebat. praeterea una ancilla
 erat; ea texebat una, pannis obsita,
 neglecta, inmunda inluvie. *CLIT.* si haec sunt, Clinia, 295
 55 vera, ita uti credo, quis te est fortunatior?
 scin hanc quam dicit sordidatam et sordidam?
 magnum hoc quoque signumst dominam esse extra noxiam,
 quōm ēius tam negleguntur internuntii.
 nam disciplinast isdem munerarier 300
 60 ancillas primum ad dominas qui adfectant viam.
CLIN. perge, obsecro te, et cavē ne falsam gratiam
 studeas inire. quid ait ubi me nominas?
SY. ubi dicimus redisse te et rogare uti
 veniret ad te, mulier telam desinit 305
 65 continuo et lacrumis opplet os totum sibi,
 ut facile scires desiderio id fieri [tuo].
CLIN. prae gaudio, ita me dī ament, ubi sim nescio:
 ita timui. *CLIT.* at ego nil esse scibam, Clinia.